

כותרת: נספח - איך חג מתגלגל – מדוע חוגגים את ט"ו בשבט הכותב/ת: ליאור קולודני (עורכת)

גלגולו של החג תרגיל פתיחה מקורות (צריך לזהות את התקופה שאליה שייך המקור)

1. "(כג) וְכִי תֵבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ וּנְטַעְתֶּם כָּל עֵץ מֵאֵכָל וְעָרַלְתֶּם עָרְלָתוֹ אֶת פְּרִי שְׁלֹשׁ שָׁנִים יְהִי לְכֶם עֲרָלִים לֹא יֵאָכֵל;
2. בְּאַחַד בְּשָׁבַט רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאֵילָן, כְּדַבְּרֵי בֵּית שְׁמַאי;
3. בֵּית הֵלֵל אוֹמְרִים - בְּחַמְשָׁה עָשָׂר בּו."
4. "... ומעשה באדם מישראל, שהביא פעם אחת למקומו תמר, ויהי לפלא, והיו כל בני העיר, למקטנם ועד גדולם, רצים לראותו. נטלו את החומש והראו בו באצבע, שהתמר, תמר זה, כתוב בתורה! אטו מילתא זוטרתי היא [=וכי דבר קטן הוא?], זה התמר הרי הוא מארץ-ישראל!..."
5. תיקן האר"י (רבי יצחק לוריא אשכנזי) בצפת "יום לאכילת פירות" בט"ו בשבט, כסמל להשתתפות האדם בשמחת האילנות. תיקון ט"ו בשבט התפרסם בספר "חמדת ימים", ומאוחר יותר כספר נפרד בשם "פרי עץ-הדר". התיקון, שקיבל אופי דומה ל"סדר", נפוץ בעדות הספרדים השכנות לארץ-ישראל, ומהן התפשט גם לארצות אשכנז.
6. בט"ו בשבט ... לקח זאב יעבץ, ששימש מנהל בית-הספר בזכרון-יעקב, את תלמידיו, ונטע שתילי עצים בחוצות המושבה. כשכל תלמיד אוחז בידו שתיל, הם צעדו ושרו.

אפפנו   את עולמנו בערפל עשן ופיח,
 בזבזנו   אוצרות טבע שקיבלנו בפיקדון,
 גזלנו   נופם של מרחבי רקיע בבנייה מכוערת,
 דלדלנו   את אוכלוסיית חיות הבר ברשלנותנו,